

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2020

En kyrkodröm gick i uppfyllelse för 50 år sedan

Söndagen den 4 oktober 1970 var en märkesdag för Liberala Katolska Kyrkan. Då invigdes den första egna kyrkobyggnaden i Sverige. S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka på Stora Essingen i Stockholm.

Bilden visar ett avsnitt av den högtidliga konsekrationensakten. Biskop Sigfrid smörjer korset i sydost alltmedan församlingen sjunger den för detta speciella tillfälle gjorda konsekrationshymnen - en fri översättning av "Urbs Sion aura, patria, lactea, live dekor (Bernhard av Mordaix 1140) ur vilken vi citerar:

O Hela stad, Guds rena boning
hem för kärlek och för frid,
byggd av livets egna stenar
ovan jordisk kamp och strid.
nu av änglavakt omsluten
sänks du ned mot rum och tid.

Biskopens spalt

Mina systrar och bröder i Kristus.

I förra numret skrev jag att vi får hoppas på att Coronaviruset inte sätter käppar i hjulet för genomförandet av biskopsvigningen av biskop electus Krister Fast.

Men covid-19-käppen fastnade i hjulet och konsekrationen har fått flyttas fram till dess LKK-medlemmar från våra grannländer tillåts att resa till Stockholm. Se sid. 5.

Skärtorsdagens prästsynod fick även den ställas in.

I S:t Mikael och Alla Änglars Kyrka hålls dock gudstjänster varje söndag. Med markeringar på stolarna man lyckats med att hålla behöriga avstånd mellan gudstjänstbesökarna.

Trots pandemin får vi se framåt mot en skön hemestersommar, den kommande biskopsvigningen och firandet av 50-år med gudstjänster i kyrkan på Flottbrovägen 5, Stora Essingen.

Under min karantän i hemmet har jag läst i gamla Communio, mycket intressanta läsningar som ger lite perspektiv på kyrkan igår jämfört med idag. I det här numret av Communio vill jag dela med mig några av dem från nummer 2 och 3 för 50 år sedan. Jag önskar er en intressant sommarläsning.

+Sten-Bertil

KALLELSE till Samfundets årsmöte 2020:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte söndagen den 4 oktober 2020 kl. 13.00 i S:t Mikael och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar skall vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 6, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 25 augusti 2020.

Namn på ombud, för församlingar och klerikala synoden, med adressuppgift ska vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 25 augusti 2020.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i Mikaelidagens mässa kl. 11:00 och årsmötet. Efter årsmötet går vi tillsammans ut och äter en bit mat.

Mer utförligt program för Mikaelihelgen kommer att finnas tillgänglig i församlingarna och på LKK:s hemsida på internet.

Styrelsen

Sommarpsalm

En vänlig grönskas rika dräkt
har smyckat dal och ängar.
Nu smeker vindens ljumma fläkt
de fagra örtesängar.
Och solens ljus
och lundens sus
och vågens sorl bland viden
förkunna sommartiden.

Sin lycka och sin sommarro
de yra fåglar prisa.
Ur skogens snår, ur stilla bo
framklingar deras visa.
En hymn går upp
av höjd och hopp
från deras klara kväden,
från blommorna och träden

LiberalaKatolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

Sakramentens roll i vårt andliga nutidsläge

Detta är ett sammandrag av en artikel av fru Ingeborg Schönmeyr från boken "Det andliga nutidsläget och kyrkan", utgiven 1919 på Svenska Andelsförlaget i Stockholm. Synpunkterna är ju många delar lika högaktuella i dag som för 100 år sedan och att den i stort överensstämmer med vår kyrkas uppfattning. Sammandraget presenterades i Comunnio nr 3 1970.

Jämförande religionsforskning och vakenhet för vetenskapliga, politiska och sociala krav är tydligen icke nog för att tillfredsställa vår tid. Kanske fordrar man för mycket. Man är inte med att kyrkan i vaga ord proklamerar en "högre verklighet". Det förefaller rent av som om människor hade anspråk på att få veta något om denna verklighet och som om de begärde effektiv hjälp, då det gäller att leva idealet. Kyrkan skall vara ett andligt kraftcentrum, detta är de flesta ense om. Men det verkliga möjligheterna hon i detta avseende äger, dem förefaller man att stå tämligen främmande för. Vad som nu ivrigt diskuteras är ju bl.a. frågan om Kristi gudom, om vad som är historiskt tillförlitligt eller blott fromma legender i evangelierna, samt trosbekännelsens vara eller icke vara.

Ock så detta: sakramentens roll. Är det grov vidskepelse att tillmäta dem en djup betydelse, just på grund av deras magiska element? Är de blott tomma ceremonier med just så mycket värde som tradition och etiska synpunkter ger dem? Eller är de möjligen av långt större vikt för kyrkans inflytande än de mest ortodoxa ens vågar drömma om? Många av kyrkan män önskar frihet från dogmer, full tanke- och forskningsfrihet. Allt, som binder andens strävan mot en större klarhet, en högre sanning, måste bort. Och detta är naturligtvis det enda rätta och möjliga. En kyrka är en organisation, en sammanslutning av de trogna efterföljarna av en viss religionslärare – här Kristus – och skall genom tiderna förkunna Hans budskap för världen. Men varken Kristus eller någon annan stor religionslärare har någonsin haft det ringaste med dogmer att göra. Och för övrigt – i en kyrka utan dogmer, en den fria forskningens kyrka, som vi hoppas på, där är ju allt detta av relativt

mindre vikt. Var och en må tänka vad han vill och kyrkan betydelse hänger inte på vad hennes anhängare tror eller inte tror i ovan berörda frågor. Det är något helt annat som är kärnpunkten. Varje religion har ju en tvåfald uppgift. Först och främst skall den hjälpa sina anhängare, d.v.s. de särskilt religiöst intresserade. Och så skall den vara ett medel till att långt vidare kretsar kommer under andligt inflytande. Och fyller den dessa uppgifter, dels därigenom att den, som redan nämnts, åter och åter förkunnar sin Instiftares budskap, men också därigenom att den förmedlar andlig kraft. Det talas så mycket om andlig kraft, och de rättroende tycks förutsätta, att kyrkan är i besittning därav. Men varifrån kommer denna kraft? Hur får vi den? Är den detsamma som det talade ordets kraft, eller den samlade kraften hos alla religionens förkunnare? Jag undrar om människor i allmänhet någonsin reflekterat häröver. Kanske det är vidskepelse att tro, att kyrkan står i kontakt med högre makter. Men om en sådan förbindelse verkligen existerar, på vad sett äger den då rum? Är kyrka prästerna eller är det något mera? Står eller faller den uteslutande på den kritiska forskningens resultat? Vilar dess makt blott hos de människor, som tror sig skickade att leda den? Eller finns det kanske en högre kraft, osynlig för våra ögon, okänd för de flesta, men lika påtaglig i sina verkningar som t.ex. elektriciteten? Har vår kyrka sådan kraft att ge? Låt oss nu vara konsekventa. Tror vi på Honom, som en gång instiftade vår religion? Vågar vi påstå, att Han är en levande verklighet och inte endast ett tomt tal? Ja, då måste vi väl också tro, att Han har någonting att ge världen, som icke enbart är beroende av den mer eller mindre höga ståndpunkten hos dem, som kallar sig Hans tjänare och talar i

Hans namn. Den gudomliga kraften är på ett särskilt sätt koncentrerad i Kristus. Han är en andlig kraftkälla till världens hjälp. Var och en som vänder sig till Honom med verklig hängivenhet, får till svar just så mycket av den andliga kraften, som han är i stånd att ta emot. Men solen lyser över rättfärdiga och orättfärdiga. Den influerar alla människor, antingen de tänker på den eller ej. Så är det också med Kristi kraft. Den tränger sig in i vår själ, den verkar på vårt känslö- och tankeliv. Även om vi icke själva söker den, ej har en aning om dess tillvaro. Medlet, förbindelselänken, är Kyrkans Sakrament. Men vad är då ett sakrament?

"Ett synligt och yttre tecken på en inre och andlig gåva". Ett magiskt sätt – det finns magi – att öppna kraftkällan. En kanal mellan den översinnliga världen och den fysiska. En förbindelse mellan oss och Kristus själv. Säkert visste Han, som instiftade kyrkans sakrament, att det skulle komma dagar, då Hans budskap talades för döva öron, säkert förutsåg Han tider, då den verkliga kunskapen var som bortopad från jorden. Varje lära, hur hög den än ursprungligen var, måste ju med nödvändighet bli underkastad förändring och förfalskning, så snart människor får hand om.

Forts. sid 4

Nattvardsmysteriet

LKK:s nya biskopskyrka S:t Mikael

Första sidan på nr 2 av Communio för 50 år sedan hade nedanstående artikel.

Den ger oss en liten bakgrund för att kunna besvara de frågor vi så ofta möter om kyrkobyggnaden.

Den 20 februari i år (1070 red. anm.) hade Dagens Nyheter Följande notis Införd: "I dagarna slår Essingekapellet ute på Stora Essingen igen sina portar. Kapellet skall rivas. Ett stycke kyrkohistoria är slut. Kapellet byggdes 1923 av en samkristen grupp. När stats-kyrkan, som tidigare kyrko-bokfört Essingeborna i först Riddarhomens, sedan Stor-kyrkans och slutligen Bromma församling, omsider upptäckte att det fanns vissa religiösa behov hos de Essinebor, som inte var speciellt

frilyrkliga, fick man låna Essingekapellet. Detta var alltså under lång tid både frikyrka och statskyrka ända till den nuvarande 'sockenkyrkan' stod färdig 1959."

Denna notis blev upptakten till en febril aktivitet inom Liberala Katolska Kyrkan, som länge sökt en lämplig kyrkolokal. Tack vare många små och stora bidrag från medlemmar och vänner till Liberala Katolska Kyrkan över hela landet kunde Essingekapellet räddas åt eftervärlden.

Många har också lovat lämna regelbundna bidrag för att säkra den fortsatta verksamheten. Den 4 oktober på Mikaelidagen, när restaureringsarbetet beräknas vara klart, invigs denna gamla, anrika kyrkobyggnad till liberalkatolsk biskopskyrka. Redan nu pågår dock gudstjänstverksamheten och de Essingebor, som nyligen in-bjöds till en grannträff, uttryckte sin store tillfredsställelse över att grävskepona denna gång lurats på sitt byte.

Forts. från sid 3

Sakramentens roll...

Och vi skulle i sanning vara att beklaga, om den andliga hjälp som Kristus avsåg att ge genom sin kyrka, enbart vore beroende av de lärar, denna representerar, eller av de präster, som tjänar den. Men lyckligtvis är det inte så. Ty hur kyrkan än skulle kunna förfalla, huyr ovärdiga dess tjänare än skulle kunna vara, så är detta ej i stånd att ens en hårsman förändra kraften och effektiviteten av den särskilda hjälp, den store läraren en gång skänkte världen. Vad som än må hända har kyrkan makt att från vaggan till graven omge människor med Hans heliga kraft. Mer skyddande än den renaste jordiska kärlek, mer lidande än solljuset, och lika förnimbar och verklig som detta för den, som har sina högre sinnen öppnade. Och den som säger sig tro på Kristus, vågar han förneka, att Kristus är större än vi. Att det finns naturlagar, ännu icke upptäckta av denna jordens lärde, men kända av Honom, som själv är visdom? Oförståeliga ting – och människorna ropar: Under! Eller vidskepelse! Eller lögn! Är det så svårt att tänka att de finns Någon som inte bara läser i människors hjärtan som i en öppen bok, utan också känner naturen och dess möjligheter bättre än alla vetenskapsmän? Vad vore den gudomliga makten om den ej kunde

uttrycka sig genom olika former? Jag ämnar inte här förklara de olika sakramenten och deras betydelse. Min avsikt är endast att framhålla, att det även i detta speciella fall möjligen kan finnas mer mellan himmel och jord än människor anar. (Den verklig intresserade hänvisas till vad biskop C. W. Leadbeater skrivit i denna fråga. Resultatet av hans forskning på sakramentalärens område innehåller säkert stora överraskningar för dem, som ej är bevandrade i saken.) Ingen kyrka, och allra minst vår, har råd att göra sig av med de möjligheter, som den ceremoniella magin innebär. Magi – ordet är en styggelse för många. Men även bör är magi. Tror inte kyrkans män längre på bön? Är det bara för formens skull, blott en gärd åt gammal tradition när prästen ber framför altaret? Jag menar, att om det finns en gudom hur kan man tro, att dess makt inte sträcker sig längre än som förefaller oss rimligt? Vi med vår tids oerhört materialistiska uppfattning – hur fjärran står vi inte den högre "verkligheten"! Och vem borde veta mest om de osynliga tingen, vetenskapsmannen, som ägnar sig uteslutande åt att utforska den fysiska världen – eller mystikern som *skådar* en högre värld? En värld, lika verklig som denna yttre fysiska, men ännu oupptäckt av flertalet människor. Sanning och ärlighet till varje pris –

det tycks vara den nutida kyrkans paroll och säkert början till en ny dag. Gamla fördomar måste bortarbetas, odugliga former ersättas – det är nödvändigt, ty livet växer ständigt ur den en gång givna formen. Kyrkan, om den skall kunna svara mot vår tids krav, måste vara obunden av dogmer. Detta har ju också påpekats från olika håll. I det föregående har jag emellertid framhållit, att det är något mer vi fordrar och behöver. Och det skulle jag nu vilja på följande sätt sammanfatta, vad jag anser vara nödvändiga betingelser för en idealkyrka: För det första – och härom är nog alla ense: samsvetsfrihet, tankefrihet, fri forskning – detta för teorierna, och i livet – Kristusidealet omsatt i praktik. För det andra – och det jag särskilt önskade fästa uppmärksamheten på: *ett tillvaratagande av de möjligheter till hjälp för det högre livet, som finns i sakramenten*. Låt oss inte obetänksamt göra oss av med eller förstöra skatter av oersättligt värde. Då man kasserar det obrukbara, låt oss se till att man inte kastar bort vad som kanske till stor del är kyrkans *raison d'être*. Ty om kyrkan endast har att ge vad människor är i stånd att tillföra henne om hon visserligen har den Heliga Skrift, men ingenting känner med bestämdhet om dess trovärdighet

Forts. sid 8

Ny information ang biskopsvigningen och Covid-19

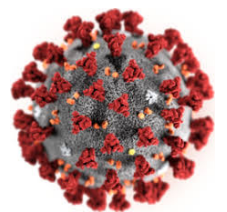
Kära vänner.

Med anledning av de restriktioner för resor från andra länder som fortfarande gäller och det allmänna läget vad gäller Covid-19 har beslutats att finna ett nytt datum för biskopsvigningen av Krister Fast under sensommaren eller hösten.

Datum är ännu ej fastställt.

Vi ber vår Herre att sända sina heliga änglar till vår hjälp och beskydd!

Information med anledning av Coronavirus

Svar på frågor med anledning av den rådande situationen till följd av Covid-19/Corona kan du läsa i föregående nummer av Communio.

”Kristus och världsreligionerna”

Den unge läkarens syn

Från Communio nr 2 1970

Vi den nionde Maurice Memorial Lecture, som anordnades i London 1968 av The Churches Fellowship for Psychical and Spiritual Studies, berättade kyrkoherden i Woodborough, dr K. G. Cuming, om en märklig visionär upplevelse som han 25 år tidigare hade haft när han som nybliven läkare tjänstgjorde såsom Clinical Pathologist i the Royal Hospital i Wolverhampton.

Jag tror - sade han - att den innebar en vision av framtidens andliga enhet. Jag har behållit den för mig själv alla dessa år innan jag fick en förvisning om att tiden nu var mogen att ge den vidare även med risk för att göra mig till åtlöje inför mina mera ortodoxt sinnade bröder. Jag är nu övertygad om att tiden är inne och att detta är det lämpligaste tillfället.

Medan jag tjänstgjorde vid sjukhuset upptäckte jag i närheten en liten spiritualistisk kyrka, som jag började att besöka regelbundet. Arbetet där och förkunnelsen som gavs hade en sådan andlig kvalitet att jag lärde mig mycket som jag alltid kommer att vara tacksam för. Men mina besök i denna kyrka observerades så småningom av husmodern på det lilla sjukhusannexet, som låg mitt emot kyrkan, och rapporterades till husmodern för det stora sjukhuset, där jag själv arbetade. En dag, när jag gått tidigt till sängs med en besvärlig karbunkel som värkte bak i nacken, grep denna vördiga dam tillfället och skickade sjukhuskaplanen till mig för att söka rädda min själ från dödlig synd. Då jag faktiskt kände mig ganska dålig gjorde jag inget försök att argumentera med honom utan lät honom rabbla på med de vanliga konventionella, ortodoxa fraserna. När allt kom omkring gjorde han ju bara sin plikt såsom han blivit lärd och förstod den. När han till sist lämnade mig, sjönk jag trött

tillbaka mot kudden i en stilla bön om läkedom för min kropp, om sinnesfrid och med en längtan att förstå varför det skulle finnas så mycken oenighet, så mycket biggotteri och brist på kärlek i religionen.

Efter en liten stund lättade smärtan i nacken, mitt sinne började klarna och jag sjönk in i ett slags andligt drömmeri, där min fantasi bildskärm användes av anden för att projicera den vision, som följde.

Jag såg en stor öppen grön slätt, på alla sidor omgiven av en rad avlägsna kullar. Den blev som en stor öppen skål. Intet hus, intet djur, ingen mänsklig varelse syntes till. Medan jag såg och begrundade detta tycktes det mitt på planen växa fram två stora, cirkelrunda murar, den ena innanför den andra. I området, som nu låg mellan de båda murarna, började det bildas skiljeväggar gående från den inre till den yttre muren så att en serie av avskilda rum skapades. Varje avdelning hade fyra dörrar, en ledde till den yttre platsen, en ledde till den inre centrala, öppna platsen och de båda andra dörrarna sörjde för förbindelsen med angränsande avdelningarna. Då blev jag medveten om väldiga människoskaror, som från alla håll simmade in mot denna stora centrala struktur, som låg där helt öppen mot den himmelsblå skyn. Dessa människor började gå in i de olika avdelningarna genom de många yttre dörrarna och jag lade

märke till att medan de flesta stannade i den avdelning, i vilken de först kommit in, så var det också många, som kom och gick från den ena avdelningen till den andra liksom för att pröva vad de hade att bjuda. Vid detta ögonblick ropade jag högt: ”Vad i all världen betyder detta?” Svaret kom mycket klart, att dessa avdelningar representerade världens otaliga religioner, sekter, samfund och bekännelser. Några avdelningar var mycket stora och andra mycket små.

Sedan drogs min uppmärksamhet till den vida centrala mittplatsen, där det inte fanns några avdelningar eller skilda rum. Här lade jag märke till en skara män och kvinnor, vars kroppar strålade av ljus och som stod nära den inre dörr till den avdelning, genom vilken de hade passerat till den centrala planen, och jag lade märke till att ju längre de hade vandrat från ingångsdörren och ju närmare de hade kommit själva centrum, desto klarare strålade ljuset från dem. När jag ställde en fråga till dem som förmedlade denna vision till mig, vilka dess människor var, visade man mig, att detta var alla de stora skådare, vismän, filosofer, mystiker och andliga lärare i det förflutna, som hade kämpat sig fram genom alla de begränsade och avskiljande avdelningarna av ortodoxa, människoskapade religioner och samfund.

Forts. sid 7

Kristus och och ...

Under deras andliga sökande och därpå följande inre upplysning hade de upplevat den stora sanningen om allt livs och all religions väsentligt Enhet och sålunda frigjort sig från sina respektive avdelningars inneslängde och erövrat den andliga rätten att träda in i det stora centrala rummet. Här upplevde de till sin stora glädje sin djupa frendskap med varandra och med all sanning. Ännu förvirrad av vad jag såg frågade jag: "Om det om jag ser är sant, var kommer då Kristus och kristendomen in i allt detta?" Först fick jag inget svar. Men så småningom blev jag medveten om ett stort ljus, som strålade rakt över den centrala platsen. Detta ljus lyste med växande klarhet och skönhet tills det tycktes sänka sig som ett stort tält av ljus, som omfamnade och omslöt inte bara de stora själarna på den centrala platsen utan också alla de olika avdelningarna och människorna i dem och

människoskarorna, som ännu vandrade omkring där utanför. Varje människa och varje avdelning syntes fånga in och återkasta detta ljus i olika färger och med olika intensitet allt efter sitt eget stadium av andlig utveckling och fullkomlig, följaktligen var det några som strålade och andra som verkade helt matta. När jag betraktade denna syn, som fyllde mig med bävan, tycktes jag från mittpunkten av den stora ljuskonen höra en väldig stämma, som jag i mitt inre visste var Kristusanden, säga de odödliga orden: "Ingen kommer till Fadern utom genom mig" Sedan slocknade sakta visionen, men dess innebörd och dess klarhet har levat oförändrad i mitt minne intill denna dag. När jag låg där, innesluten i en stor ström av fria och läkedom, begrundade jag djupt dess mening. En sak låg klar från mig från början. Oavsett genom vilken avdelning av filosofi eller religion vi har sökt sanningen, oavsett vilken religiös etikett vi binder om vår hals, till

sist är det genom den kosmiske Kristus som alla människor slutligen uppnår sin andliga förening med det gudomliga, ty det är genom den kosmiske Kristus personliga engagemang i tillblivelsen av denna vår jord från begynnelsen, i alstringen, fortskridandet och utvecklingen av allt liv på densamma, i mineral, växter, djur, människor såväl som allt andligt liv - det är därigenom som dess andliga syfte förverkligas och människosläktet återlöses från sitt fall ned i materien.

Översättning S.F.

Efter 15 år som läkare upplevde dr Cuming kallelse att bli präst och ordinerades 1960 i Church of England. Och blev samma år kyrkoherde i Woodborough i Wiltshire.

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till 3-dagars Sesshin vid två tillfällen.

V30: måndag kväll 20/7 till fredag morgon 24/7-18

V31: måndag kväll 27/7 till lördag morgon 1/8-18

Upplysningar och anmälan:
Evert Sundien
tfn. 070-660 42 69
sundien@telia.com

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen,
112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst:
Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosg. 16,
722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankkonto: LKK Maria församling
Clnr 6546 Kontonr 962452718

GULLSPÅNG

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Östergat. 11
547 31 Gullspång
tel 073-567 83 40

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.
Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet
kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
förgjorda påståenden eller ut-
tryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 3-2020
är den 9 oktober 2020.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i
församlingarna och
kyrkogrupperna

Forts. från sid 4

Sakramentens roll...

och hemligheter, om hon ingenting
vet om livets och dödens gåta, om
hon inte vet vem Jesus av Nasaret var,
ja, då måste man säga att hon
befinner sig i en tragisk situation. Har
hon då råd att avhugga bandet, som
ännu förenar henne med Stiftaren?
Vore det inte snarare skäl att
fördomsfritt undersöka sakramentens

verkliga innebörd? Ty ett sakrament
har inte bara en symbolisk betydelse,
det är inte endast en åminnelse-
handling. Det är helt enkelt ett medel,
varigenom högre krafter frigörs och
sprids över människor. I ordens
egentliga betydelse "verk, var uti
Kristus genom synliga och jordiska
ting meddelar osynliga och himmelska
nådegåvor". Och kan man säga att vår
andliga nivå är sådan, att vi har råd
att avstå från denna hjälp?

Kyrkans sju sakrament:

- Dopet
- Konfirmationen
- Den Heliga Eukaristien, nattvarden
- Avlösningen eller botens sakrament
- De sjukas smörjelse
- Äktenskapet
- De Heliga ordinationerna